

Dobré svetlo pre fotografa Jaroslava Kupča

Ak sa chcete na chvíľu zastaviť, spomalte krok pred Galériou Fontána a nahráte dnu. Na stenách, na tenučkých nitiačikach, tu visia čiernobiele fotografie Jaroslava Kupča. Krehké ako duša umelca, ktorý svoju dušu - fotografickú, odskrýva v okamihu stisnutia spúšte. Fotografovanie je preňho obrovský zážitok. V tichu, ponorený do plynutia času, prichádza na to isté miesto niekolkokrát. Lebo príroda je mocná čarodejka. Ten istý košatý strom vyzerá inak, ak nad ním plávajú meniaci sa oblaky alebo ak sa do jeho koruny oprú lúče slnka. Tak ako je viac než isté, že ak zdvihnete oči k oblohe, uvidíte nebesia, tak samozrejmé vám budú snímky, ktoré akoby ste už niekde videli... „Len kde?“ pýtate sa? „Vo svojom vnútri,“ znie naša odpovедь.

Kežmarčan ako repa

Jaroslav Kupčo nafotil naše krásne Slovensko. Výťažkom z predaja fotografií chce podporiť Hospic Matky Božej v Piešťanoch. Výstavu venoval svojim rodičom a milanovcom (Milanovci sú skalní priatelia, starí známi z kantíny). Vernisáž priemyselným folklórom spestrili Vrbovskí vítači. Autor výstavy pomenoval Cesty a zastavenia, potrvá do 1. mája. Jaroslav sa narodil v Kežmarku, no už roky žije v Piešťanoch. Je vynaliezavý, ak ide o fotenie. A tiež náročný. Ako uviedol kurátor výstavy, Ladislav Struhár: „...zdanlivá jednoduchosť Kupčových pohľadov na všednú prírodu dokazuje autorovo nadanie. Keď si do toho vsunieme autorovu imobilitu, ktorá ho obmedzuje pri volbe umiestnenia fotoaparátu a uhla pohľadu, ostáva len obdivovať jeho nadšenie a šikovnosť.“

Jaroslav Kupčo o sebe prezrádza: „Pochádzam spod Tatier, je to kraj, do ktorého sa vraciam veľmi často a rád. V deň ako je Biela sobota som si prešiel Pieniny tam a späť. Išiel som možno päť hodín a stretol som dvoch ľudí. Je to zážitok - byť v prírode sám. Ak som sám, vyjadrovať sa k stromom, kopcom k Dunajcu, to už je len kulisa môjho vnútorného pocitu.“

Na otázku, prečo si vybral na stvárnenie čarovných Slovenska čiernobiele fotografie, Jaroslav vysvetluje: „Čiernobiele

biela fotografia je emotívnejšia ako farebná. Krajšia môže byť farebná, zvlášť ak je na nej jeseň so žltým lístím a modrou oblohou. Ale čiernobielá ide do duše človeka. Pri nej človek vníma skôr štruktúru, díva sa na to niečo neuchopiteľné, čo je až niekde vzadu.“ Jaroslav Kupčo nazval svoju druhú výstavu rovnako ako prvú - Cesty a zastavenia. Vraj minule mu Piešťančania vytkli, že fotí iba záhraničie a Alpy. A tak ich vypočul, odfotil svoje obľúbené severné kraje - Oravu, Tatry, Pieniny, Fatru, okolie rieky Poprad, važecké lúky, ale aj Arboretum v Mlyňanoch...

Prečo cesty a zastavenia?

„Nie je to len o tom, že niekam cestujem, zastavím sa, vytiahnem foták, odfotím a idem ďalej. Je to skôr o túžbe človeka poznávať nepoznané. Či aspoň do miest pre mňa dosiahnutelných, kde môžem niečo vidieť. Hovorí sa, že cesta je prostriedok k cielu a niektorí filozofi uvádzajú, že samotná cesta je ciel. Tak pre mňa aj samotná cesta je ciel. A zastavenia? Je to zastavenie mysele, ducha. Som na nejakom mieste a čakám na to správne slnko, na moment, na ten „naj“ obľúčik. Strom so železničkou som fotil asi dvadsaťkrát v rôznych ročných obdobia, a nakoniec som vybral fotografiu s mrakmi, keď sa schýluje k búrke. Sú to

Jaro Kupčo sa rád vracia do rodného kraja.

tie zastavenia, kedy človek čaká, je sám a vtedy má možnosť stretnúť sa sám so sebou. Pre mňa samotný akt fotenia znamená obrovský zážitok. Fotografia, to je už len záver fotenia, jeho výsledok, zadostučinenie.“ Na otázkou, čomu sa J. Kupčo venuje vo voľnom čase, ak práve nefotí, nám odpovedal: „Túto výstavu som začal pripravovať v polovici novembra a skončil som koncom marca. Celých päť mesiacov som od piatku do nedele nerobil nič iné, len tých tuším 42

fotografií. Moje záujmy sú bežné - rád idem do kina, do divadla, na výlet. Rád aj cestujem, no v rámci mojich možností a schopnosti.“ Často nevieme, ako, keď a prečo vznikajú najkrajšie výtvarné diela. No s istotou môžeme povedať, že tie vo Fontáne vznikli z veľkej lásky k fotografovaniu a my, podobne ako kurátor výstavy L. Struhár, želáme Jaroslavovi Kupčovi veľa tvorivých nápadov, energie a dobrého svetla.

V. Dusíková